

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 13Csp/24/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123200302
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Lacová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2023:6123200302.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou: JUDr. Lucia Lacová, v spore žalobcu: 365.bank, a.s., Dvořákovo nábrežie č. 4, 811 02 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 31340890, právne zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., Štefánikova č. 8, 811 05 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 36853186, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. C. XXX, XXX XX B., právne zastúpená: JUDr. Martina Gecáková, advokátka, so sídlom D. C. XX, XXX XX E., IČO: 42344051, v konaní o zaplatenie 6.594,71 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu 6.594,71 Eur, zmluvný úrok 2.102,61 Eur, úrok z omeškania 14,35 Eur, zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 6.594,71 Eur od 24.11.2022 do zaplatenia, v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100,00 Eur splatných vždy do 15-teho dňa príslušného kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že nezaplatenie čo i len jedinej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Súd žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

III. Súd žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanej v rozsahu 50,00 % s tým, že o samotnej výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdneho úradníka.

odôvodnenie:

1. Dňa 16.12.2022 bol Okresnému súdu Banská Bystrica doručený návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní o zaplatenie 6.594,71 Eur s príslušenstvom, ktorou sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia tak, aby súd zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 6.594,71 Eur spolu s vyčísleným zmluvným úrokom 2.102,61 Eur, zákonným úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 6.594,71 Eur od 24.11.2022 do zaplatenia, kapitalizovaným úrokom z omeškania vo výške 14,35 Eur, nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky 35,68 Eur a povinnosťou nahradiť žalobcovi trovy konania. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil nasledovne tým, že dňa 15.04.2021 uzatvoril žalobca (do 02.07.2021 podnikajúci pod obchodným menom Poštová banka, a.s.) so žalovanou Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou boli Obchodné podmienky, VOP a sadzobník poplatkov. Na základe tejto úverovej zmluvy žalobca poskytol v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 6.811,92 Eur. Žalovaná strana načerpala úver dňa 15.04.2021. Žalobca vyhlásil, že pri poskytovaní úveru postupoval s odbornou starostlivosťou a pred uzavretím zmluvy o úvere (ako aj po uzavretí zmluvy) si splnil všetky zákonné povinnosti, ktoré mu zakladá zákon o spotrebiteľských úveroch a súvisiace predpisy (Občiansky zákonník, Obchodný zákonník, zákon o bankách a pod.). Podľa úverovej zmluvy je v prípade nesplácania úveru žalobca oprávnený vyhlásiť úver za predčasne splatný. Žalovaná poskytnutý úver riadne nesplácala, napriek tomu žalobca upozornil žalovanú na omeškание so splácaním úveru a možnosť vyhlásenia predčasnej

splatnosti úveru. Keďže žalovaná úver nesplácala, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 18.07.2022 a požiadal žalovanú o okamžité splatenie celého zostatku úveru. Upozornil na predĺženie premlčacej lehoty v súvislosti s COVID-19 o 76 dní (35 dní za obdobie 27.03.2020-30.04.2020 a 41 dní za obdobie od 19.01.2021 do 28.02.2021). Žalovaná do zosplatnenia uhradila na úver sumu 379,12 Eur, z čoho pripadlo na istinu 202,86 Eur, úroky 175,94 Eur, poplatky 0,32 Eur. Prehľad splátok vyplýva z aktuálneho stavu úveru z bankového informačného systému vedeného v súlade so zákonom č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov. Po vyhlásení predčasnej splatnosti žalovaná plnila záväzok vo výške 14,35 Eur dňa 23.11.2022. Istina pohľadávky tak predstavuje 6.594,71 Eur (6.811,92 Eur – 202,86 Eur – 14,35 Eur). Žalobca si uplatnil nárok na zvyšnú časť neuhradených úrokov podľa úverovej zmluvy v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR. Celkové úroky, ktoré mala na úver žalovaná zaplatiť predstavoval v zmysle amortizačnej tabuľky sumu 2.278,55 Eur (celkové náklady 9.090,47 Eur – istina 6.811,92 Eur), nezaplatené úroky 2.102,61 Eur (2.278,55 Eur – 175,94 Eur). Žalobca si zároveň uplatnil neuhradené poplatky spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 35,68 Eur, ktoré predstavujú reálne náklady spojené s vymáhaním úveru. Žalobca si uplatnil aj zákonné úroky z omeškania vo výške 5% p.a. a to iba zo sumy nesplatenej istiny úveru aj úrok z omeškania vo výške 5% p.a. zo sumy 6.609,06 Eur od 19.7.2022 do 23.11.2022, čo predstavuje kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 14,35 Eur. Upomienky, zosplatňujúca výzva a predžalobná výzva boli zasielané žalovanej strane na korešpondenčnú adresu. Všetky písomnosti zo strany žalobcu, vrátane spomínanej predžalobnej výzvy, zasielanej prostredníctvom advokáta žalobcu, boli žalovanej strane riadne doručené v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami, ako aj v súlade s rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 15.12.2020 sp. zn. 5Cdo 36/2020: „Ustanoveniu § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neodporuje a zásade zmluvnej voľnosti zodpovedá aj dohoda spotrebiteľa a veriteľa v spotrebiteľskej zmluve o tom, že pri doručovaní zásielky spotrebiteľovi sa môže uplatniť fikcia doručenia zásielky na poslednú známu adresu spotrebiteľa.“ V súvislosti s úročením nesplatených istiny úveru po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalobca poukázal i na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16. júna 2020 v zmysle ktorého: "Dovolací súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí." Uviedol aj ďalšie rozhodnutia NSSR 2Cdo 115/2019 zo dňa 30.06.2020, 1 Cdo 94/2019, 1Cdo 208/2019, 2Cdo 115/2019, 3Cdo 113/2019, 5Cdo/42/2020, 7Cdo 111/2019, 7Cdo 307/2019, 8Cdo 125/2018. Ústavný súd SR v konaní vedenom sp. zn. IV. ÚS 476/2012 nezaoberal prípustnosťou paralelného úročenia istiny úverovej pohľadávky popri úrokoch z omeškania, ale namietaným porušením základných práv konkrétnej sťažovateľky. Právne závery všeobecných súdov môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak sú zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné zároveň majú za následok porušenie základného práva alebo slobody (I.ÚS 13/00, I.ÚS 37/95, I.ÚS 58/98, I.ÚS 5/00, I.ÚS 17/00). „Ústavný súd poukazuje na to, že podľa ústavy je systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd rozdelený medzi všeobecné súd a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne a právomoc ústavného súdu len subsidiárne. Z toho vyplýva, že ústavný súd nemá zásadne právomoc rozhodovať o návrhoch, o ktorých je oprávnený podľa platných právnych predpisov rozhodovať iný všeobecný súd, t.j. právomoc ústavného súdu je subsidiárna. Postup a rozhodnutie súdu, ktoré vychádza z aplikácie konkrétnej zákonnej procesnoprávnej úpravy nemožno hodnotiť ako porušenie základných práv a slobôd (I. ÚS 8/96, I.ÚS 6/97). Za porušenie základného práva pritom nemožno považovať neúspech v konaní. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania, preto nie je možné považovať nevyhovenie návrhu v konaní pred všeobecným súdom za porušenie tohto práva (I. ÚS 3/97).

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal v upomínacom konaní platobný rozkaz pod sp. zn. 27Up/4/2023 zo dňa 01.02.2023, proti ktorému podala žalovaná prostredníctvom svojej právnej zástupkyne včas odôvodnený odpor. O tejto skutočnosti Okresný súd Banská Bystrica upovedomil žalobcu a zároveň ho vyzval, aby v lehote 15 dní navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP). Žalobca navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa CSP a dňa 13.04.2023 bola predmetná vec postúpená tunajšiemu súdu.

3. Žalovaná sa k podanej žalobe a jej prílohám, ktoré jej boli doručené dňa 24.02.2023 spolu s platobným rozkazom a s poučením súdu podľa Civilného sporového poriadku vyjadrila v podanom odpore zo dňa

09.03.2023 tak, že dňa 15.04.2021 uzavrela so žalobcom zmluvu o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej poskytol žalobca úver 6.811,92 Eur. Ako druh úveru je uvedený účelový úver na refinancovanie. Žalobca neuviedol aký a koľko existujúcich spotrebiteľských úverov sa malo týmto úverom splatiť. Predmetná zmluva spadá pod režim zákona č. 129/2010 Z.z. Žalobca neuviedol akým spôsobom overil bonitu u žalovanej. Poukázala na to, že žalobca nebol z dôvodu nepreukázaného a jednoznačne nedostatočného skúmania bonity spotrebiteľa pred uzatvorením zmluvy oprávnený vyhlásiť okamžitú splatnosť predmetného úveru a zbaviť žalovanú možnosti splatiť úver v splátkach. Má za to, že žalobca pri posudzovaní bonity nedodržiaval odbornú starostlivosť, o čom svedčí aj úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.04.2021 na sumu 23.982,26 Eur uzavretá deň po uzavretí predmetnej spotrebiteľskej zmluvy. Už len z uvedených zmlúv vyplýva neúmerná úverová zaťaženosť žalovanej, ktorej nemal byť poskytnutý úver. Žalobca bol v súlade s § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch povinný posúdiť schopnosť žalovanej poskytnutý úver splácať. Povinnosťou poskytovateľa úveru je vyhodnotiť úverovú schopnosť klienta, aby sa ubezpečil o objektívnej možnosti klienta splácať úver nielen v čase poskytnutia úveru, ale v čase celého trvania úveru a vyhodnotiť úverové zmluvy a záväzky, pričom poukázala na zákonný následok nemožnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Žalovaná v čase poskytnutia úveru bývala v Bratislave s výškou podnájmu 600,00 Eur a jej manžel poberal polovičný invalidný dôchodok. Upozornila na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/130/2019 zo dňa 27.02.2020 ohľadom bonity aj na § 7 ods. 2, 4, 16 a) a b), 17, XX, XX, XX, XX, XX, XX a § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Upozornila aj na § 7 a 11 zákona o spotrebiteľských úveroch. Na základe vyššie uvedeného mala za to, že rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a žiadala, aby bol platobný rozkaz v celom rozsahu zrušený, a aby miestne príslušný súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanej náhradu trov konania.

4. Písomným podaním zo dňa 13.04.2023 sa žalobca vyjadril k odporu žalovanej tak, že upozornil na § 1 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch. Uviedol, že žalovaná sa bráni v odpore výlučne len tým, že žalobca pred poskytnutím úveru zanedbal povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Nenamieta náležitosti zmluvy, výšku nároku a pod. Preto možno všetky tvrdenia v žalobe považovať za nesporné a súd je povinný z nich vychádzať pri svojom rozhodnutí. V tomto prípade bol poskytnutý žalovanej refinančný úver, čo vyplýva priamo z čl. 2 ods. 3 zmluvy o úvere. Novým úverom bol refinancovaný predchádzajúci úver žalovanej u žalobcu, ktorý nebola schopná splácať a bola v dlhodobom omeškaní so splátkami tohto pôvodného úveru – dobrá pôžička č. XXXXXXXXXXXX, pričom niekoľkokrát (2 x 2019, 1x 2020) využila aj možnosť odkladu splátok, v dôsledku čoho rástla aj splátka z pôvodných 106,70 Eur bez poistného na 128,38 Eur bez poistného. Ihneď po poslednom osemmesačnom odklade splátok v roku 2020 žalovaná opakovane žiadala o ďalší odklad splátok, ktorému už nebolo možné vyhovieť vzhľadom na maximálnu možnú dobu splatnosti. Keďže by žalovaná nebola schopná inak splácať úver, poskytol jej žalobca „nový úver“, ktorým bol refinancovaný jej predošlý záväzok. De facto jej však neboli poskytnuté ďalšie peňažné prostriedky, keďže refinančný úver bol „skonsumovaný“ a použitý na úhradu jej dlhu u žalobcu. Faktický účinok na sociálnu sféru žalovanej malo poskytnutie refinančného úveru výlučne taký, že sa jej znížili náklady na mesačnú splátku zo sumy 128,38 Eur - splátka pôvodného úveru, na sumu 94,70 Eur - splátka nového úveru, čo je nižšia suma aj oproti pôvodnej splátke predošlého úveru vo výške 106,70 Eur mesačne. Podľa § 1 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch na novú úverovú zmluvu sa vzťahujú iba vybrané ustanovenia zákona. Totožné závery vyplývajú aj zo stanoviska NBS zo dňa 22.12.2020 k niektorým otázkam dohôd o odklade splatnosti uzatváraných so spotrebiteľmi ods. 23 (na využitie tohto postupu musia byť súčasne splnené tieto podmienky: a) nová zmluva sa uzatvára z dôvodu zlyhania spotrebiteľa podľa osobitného zákona, b) pôvodný záväzok vyplýva zo zmluvy o úvere, c) účelom je zabrániť prípadnému súdному konaniu o nárokoch veriteľa, d) podmienky vyplývajúce z novej zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie sú pre spotrebiteľa horšie ako podmienky splácania vyplývajúce z pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere) a 25 (Zmluvu je možné postupom podľa § 1 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch uzavrieť iba na splnenie záväzkov vyplývajúcich z predošlej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Tento postup tak nie je možné využiť, ak pôvodný záväzok vyplýva z inej zmluvy, napríklad o dodávke služieb. Účel tohto ustanovenia spočíva v tom, že oslobodzuje veriteľa od plnenia niektorých povinností tam, kde tieto povinnosti už boli veriteľom splnené pri poskytnutí úveru, ktorý sa má refinancovať a ich opätovné plnenie by bolo nadbytočné). Podstata absencie tejto povinnosti spočíva v zjednodušení procesov poskytovania refinančných úverov, keď častokrát spotrebiteľ potrebuje urýchlene riešiť ťaživú ekonomickú situáciu. Totožný postup využili aj v prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.04.2021, ktorú predložila žalovaná, na základe ktorej bol žalovanej refinancovaný aj jej ďalší úver u žalobcu.

5. Písomným podaním zo dňa 13.07.2023 právna zástupkyňa žalovanej doložila písomnosti týkajúce sa sociálnej situácie žalovanej, a to rozhodnutie Centra právnej pomoci o predbežne poskytnutej právnej pomoci, upovedomenie o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci CPP, potvrdenie o výplate dôchodkových dávok žalovanej vo výške 612,90 Eur mesačne, potvrdenie o výplate dôchodkových dávok manžela žalovanej vo výške 329,90 Eur mesačne, mesačný predpis nájomného a úhrad spojených s užívaním bytu vo výške 230,00 Eur, oznámenie SPP o výške platieb 28,00 Eur mesačne za dodávku plynu.

6. Žalobca písomným podaním zo dňa 12.09.2023 uviedol, že upozornenie podľa § 53 ods. 9 OZ adresoval žalovanej listom zo dňa 20.06.2022 na adresu, ktorú ako preferenčnú adresu na doručovania označila žalovaná v zmluve o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.04.2021. Zásielku expedoval prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., dňa 21.06.2022. Výzvu na predčasné splatenie úveru zasielal žalobca žalovanej listom zo dňa 18.07.2022 na rovnakú adresu ako predošlé upozornenie, zásielku expedoval dňa 19.07.2022 a doložil písomnosti o doručovaní výziev preukazujúcich svoje tvrdenia, pričom zdôraznil, že žalovaná si všetky zásielky prevzala, a teda tvrdenia žalovanej sú v rozpore so skutkovým stavom.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 26.06.2023, na ktorom právna zástupkyňa uviedla, že žalovaná má záujem uzavrieť zmluvu so splátkami dlhu vzhľadom na výšku dôchodku po 100,00 Eur mesačne. Vzhľadom na neprítomnosť žalovanej však k zmluve medzi stranami nedošlo. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu, ohľadom skúmania bonity žalovanej pred uzavretím zmluvy v celom rozsahu poukázal na písomné vyjadrenie a navrhol žalobe vyhovieť a priznať žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Právna zástupkyňa žalovanej namietala, že úver bol poskytnutý na refinancovanie pôvodného úveru vo výške 6.795,57 Eur, pričom tento nový úver zo dňa 15.04.2021 bol vo výške 6.821,92 Eur, čo predstavuje rozdiel 16,35 Eur. Žalobca nepreukázal, na aký účel bol tento úver navýšený, hoci iba o 16,35 Eur, pričom vo svojom vyjadrení uvádza, že pôvodný úver bol v celom rozsahu splatený a konzumovaný týmto novým úverom, ktorý je predmetom konania zo dňa 15.04.2021. Tiež došlo k predĺženiu celkovej splatnosti úveru oproti tomu refinancovanému, pričom žalovaná už v tom čase bola invalidná dôchodkyňa s priznaným dôchodkom a teda nebol dôvod na predĺžovanie doby splatnosti tohto úveru. Namietala aj doručenie jednotlivých výziev žalovanej zo strany banky. Rovnako podľa jej názoru mala byť skúmaná bonita žalovanej aj pri tomto úvere a poukázala na ďalšiu úverovú zmluvu žalovanej zo dňa 16.04.2021 na celkovú výšku úveru až 23.900,00 Eur, keď v takom prípade muselo byť žalobcovi jasné, že takáto výška splátok a jednotlivé úvery nemôžu byť zo strany žalovanej splácané, teda sa mala skúmať bonita žalovanej, a z tohto dôvodu navrhla, aby súd žalobu zamietol. K majetkovým pomerom žalovanej uviedla výšku dôchodku 560,00 Eur, výšku dôchodku manžela žalovanej vo výške 367,00 Eur mesačne, pričom obaja bývajú v sociálnom byte, kde majú náklady na bývanie vo výške 230,00 Eur mesačne a 10,00 Eur za topenie. Nemajú žiadne vyživovacie povinnosti. Žalovaná je liečená pre demenciu s Alzheimerovou chorobou.

Na pojednávaní dňa 02.11.2023 právna zástupkyňa uviedla, že žalobca nepostupoval v súlade s ustanoveniami o skúmaní bonity žalovanej ako spotrebiteľky pred poskytnutím uvedeného úveru. Z toho dôvodu nebol oprávnený predmetný úver jednorazovo zosplatiť a obrať žalovanú o možnosť splácať úver v splátkach. Nesúhlasila s názorom žalobcu, že pri refinancovanom úvere skúmanie bonity nie je potrebné. Jednostranný úkon žalobcu - zosplatenie úveru je treba podľa jej názoru vyhodnotiť ako absolútne neplatný, nebola špecifikovaná splátka, pre ktorú sa veriteľ rozhodol zosplatiť nesplatenú časť úveru. Zároveň mala zato, že uvedený úver je potrebné vyhodnotiť ako bezúročný a bezpoplatkový vzhľadom na porušenie povinnosti žalobcu podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ. Záverom poukázala na § 257 CSP a sociálnu situáciu žalovanej pri prípadnom rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania.

8. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom celého súdneho spisu v danej veci a zistil tento skutkový stav.

9. Na základe žiadosti o spotrebiteľský úver zo dňa 15.11.2017 (čl. 83-84) žalovaná a žalobca (predtým Poštová banka, a.s.), so sídlom Dvořákovo námestie č. 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 uzavreli dňa 15.11.2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere „dobrá pôžička“ č. XXXXXXXXXXXX s výškou úveru 6.900,00 Eur (čl. 79-82), ktorý sa zaviazala splatiť v pravidelných 96 mesačných splátkach v sume 114,98 Eur, s prvou splátkou splatnou dňa 20.12.2017, s termínom konečnej splatnosti dňa 20.11.2025, s fixnou úrokovou sadzbou 10,50% p.a., s RPMN banky 13,50% p.a., s priemernou RPMN na trhu vo výške

9,08% p.a., s odplatom za poskytnutie úveru vo výške 11,94% p.a., s najvyššou prípustnou hodnotou odplaty 18,16% p.a., s celkovou čiastkou úveru 11.037,01 Eur. Prílohou zmluvy boli Štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere vrátane RPMN (čl. 85-86), Rozhodcovská zmluva (čl. 88-89, čl. 91), dohoda o zrážkach zo mzdy (čl. 89 druhá strana-90), fotokópia občianskeho preukazu žalovanej (čl. 87), V deň podania žiadosti o tento úver žalobca skúmal aj bonitu žalovanej výpisom z registra klientskych informácií.

10. Z predložených „Žiadostí k Úveru“ a odpovedí 365. bank, a.s. (Poštovej banky, a.s.) - žalobcu vyplýva, že žalovaná opakovane žalobcu požiadala o zmenu úveru (odklad splátok úveru) žiadosťami zo dňa 16.01.2019 (čl. 65-66), dňa 10.06.2019 (čl. 67-68), dňa 16.01.2020 (čl. 69-70), 04.01.2021 (čl. 72) a 02.03.2021 (čl. 77), na ktoré banka reagovala odpoveďami dňa 17.01.2019 – súhlas (čl. 66 druhá strana), zo dňa 10.06.2019 – súhlas (čl. 68 druhá strana), zo dňa 17.01.2020 – nesúhlas (čl. 70 druhá strana), oznámenie zo dňa 07.05.2020 – bankou povolený odklad splátok na 8 mesiacov, s tým že prvá splátka s novou výškou 128,38 Eur po uplynutí odkladu je splatná dňa 20.01.2021 (čl. 71), zo dňa 05.01.2021 – nesúhlas (čl. 76) a zo dňa 05.03.2021 – nesúhlas (čl. 78).

11. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 25.09.2020 vyplýva, že žalovanej bol priznaný invalidný dôchodok vo výške 527,30 Eur vyplácaný na jej bankový účet (čl. 73-75) a lustráciou v Sociálnej poisťovni bola zistená aktuálna výška jej invalidného dôchodku vo výške 677,90 Eur.

12. Dňa 15.04.2021 žalobca uzavrel so žalovanou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere „lepšia splátka“ č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 6.811,92 Eur (čl. 9-11). Žalovaná sa zaviazala splácať úver v pravidelných 96 mesačných splátkach v sume 94,70 Eur, s prvou splátkou splatnou dňa 20.05.2021, s termínom konečnej splatnosti dňa 20.04.2029, s fixnou úrokovou sadzbou 7,50% p.a., s RPMN banky 7,80% p.a., s priemernou RPMN na trhu vo výške 8,72% p.a., s odplatom za poskytnutie úveru vo výške 7,50% p.a., s najvyššou prípustnou hodnotou odplaty 17,44% p.a., s celkovou čiastkou úveru 9.090,47 Eur. Súčasťou Zmluvy bol Formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere vrátane RPMN (čl. 12-13), Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery (čl. 29-30), Všeobecné obchodné podmienky B. F., G. (čl. 34-40), Sadzobník poplatkov pre fyzické osoby (čl. 31-33). Z čl. 2 bod 3 Zmluvy vyplýva, že týmto úverom „lepšia splátka“ bude splatený iný záväzok „dobrá pôžička“ so zostatkom úveru 6.795,57 Eur a zostávajúca suma bude čerpaná na účet žalovanej.

13. Dňa 16.04.2021 žalobca uzavrel so žalovanou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere „lepšia splátka“ č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 23.982,26 Eur (čl. 49-52). Žalovaná sa zaviazala splácať úver v pravidelných 96 mesačných splátkach v sume 333,32 Eur, s prvou splátkou splatnou dňa 20.05.2021, s termínom konečnej splatnosti dňa 20.04.2029, s fixnou úrokovou sadzbou 7,50% p.a., s RPMN banky 7,80% p.a., s priemernou RPMN na trhu vo výške 8,72% p.a., s odplatom za poskytnutie úveru vo výške 7,50% p.a., s najvyššou prípustnou hodnotou odplaty 17,44% p.a., s celkovou čiastkou úveru 31.998,20 Eur. Súčasťou Zmluvy bol Formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere vrátane RPMN (čl. 52 druhá strana-54). Z čl. 2 bod 3 Zmluvy vyplýva, že týmto úverom „lepšia splátka“ bude splatený iný záväzok „lepšia splátka“ so zostatkom úveru 23.968,72 Eur a zostávajúca suma bude čerpaná na účet žalovanej.

14. Písomnosťou „Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ zo dňa 20.06.2022 žalobca oznámil žalovanej, že podstatným spôsobom porušila ustanovenia Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.04.2021 a že ku dňu 20.6.2022 je pohľadávka banky viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 419,76 Eur, pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 392,76 Eur, poplatkov vo výške 27,00 Eur a poisťného 0,00 Eur, zároveň ju vyzval na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy s upozornením, že v prípade neuhradenia tejto sumy je banka oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatný a žiadať úhradu celej úverovej pohľadávky (čl. 27). Výzva bola doručená žalovanej dňa 27.06.2022 do vlastných rúk, o čom svedčí podpísaná doručka (čl. 14).

15. Písomnosťou „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ zo dňa 18.07.2022 žalobca oznámil žalovanej, že podstatným spôsobom porušila ustanovenia Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.04.2021 je úverový záväzok predčasne splatný a týmto ju vyzval na úhradu dlžnej sumy Eur do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy (čl. 28).

16. Z Podacieho hárku pod. č. H. vyplýva, že písomnosť „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ zo dňa 18.07.2022 bola žalovanej odoslaná dňa 19.07.2022 (čl. 142 druhá strana) a dostala do dispozičnej sféry dňa 21.07.2022, kedy bola uložená v poštovom podniku. Zásielka bola vrátená žalobcovi dňa 03.08.2022 (čl. 148), o čom svedčí popis úradnej zásielky (čl. 137).

17. Písomnosťou „Predžalobná výzva“ zo dňa 26.10.2022 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu oznámil žalovanej, že keďže svoj záväzok nespĺnila riadne a včas žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru ku dňu 18.07.2022 a pohľadávka žalobcu predstavuje sumu 7.099,59 Eur, pričom ju zároveň vyzval na bezodkladnú úhradu dlžnej sumy (čl. 23). Z Podacieho hárku vyplýva, že písomnosť „Predžalobná výzva“ bola žalovanej odoslaná dňa 27.10.2022 (čl. 20).

18. Z aktuálneho stavu úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.11.2022 ku dňu 10.11.2022 vyplýva, že žalovaná zaplatila na úver do 11.07.2022 sumu 379,12 Eur (4 splátky), pričom posledná splátka bola uhradená dňa 20.08.2021 (čl. 15).

Z aktuálneho stavu úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.04.2023 ku dňu 14.04.2021 vyplýva, že žalovaná zaplatila na úver do 06.05.2020 sumu 2.651,62 Eur, pričom posledná splátka bola uhradená dňa 06.05.2020 (čl. 92).

19. Zo štatistiky NBS o priemerných úrokových mierach z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) za rok 2017 vyplýva, že v období uzavretia predmetnej zmluvy, teda v 11/2019 bola úroková miera vo výške 8,24 % ročne pre nové obchody nad 5 rokov (čl. 104).

Zo štatistiky NBS o priemerných úrokových mierach z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) za rok 2021 vyplýva, že v období uzavretia predmetnej zmluvy, teda v 04/2021 bola úroková miera vo výške 7,76 % ročne pre nové obchody nad 5 rokov (čl. 105).

20. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie právne uzatvára:

Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“) spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb. „Občiansky zákonník“ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len ako „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť

svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzavretia zmluvy 15.04.2021, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje. Podľa § 1 ods. 6 zákona č. 129/2010 Z.z. ak spotrebiteľ a veriteľ z dôvodu neplnenia záväzkov spotrebiteľa vyplývajúcich z pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavru novú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou sa odkladajú splátky alebo sa mení spôsob splácania a ktorej účelom je zabrániť prípadnému súdnemu konaniu o nárokoch veriteľa, pričom podmienky splácania vyplývajúce z novej zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie sú pre spotrebiteľa horšie ako podmienky splácania vyplývajúce z pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vzťahujú sa na novú zmluvu o spotrebiteľskom úvere ustanovenia § 1 až 3, § 4 ods. 5, § 5, § 6, § 7 ods. 3, 6 až 14, § 8, § 9 ods. 1 a ods. 2 písm. a) až j), m) a r), ods. 4 a 6 až 8, § 11, § 12, § 14, § 16 až 23 a § 25 až 27. To platí aj vtedy, ak na veriteľa prešla alebo bola prevedená pohľadávka z pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere z pôvodného veriteľa.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 7 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely poskytovania spotrebiteľských úverov poskytovať údaje o spotrebiteľských úveroch aspoň do jedného elektronického registra údajov o spotrebiteľských úveroch (ďalej len "register"); to neplatí pre údaje o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktoré nie sú spotrebiteľskými úvermi, ktoré poskytuje veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c) alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom

finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 18b) f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia, g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z., ak osoba bez povolenia poskytne peňažné prostriedky, ktoré by inak boli spotrebiteľským úverom, uzatvorená zmluva je neplatná. Ak vznikne spotrebiteľovi povinnosť vydať poskytnuté finančné plnenie, osoba podľa prvej vety je povinná umožniť spotrebiteľovi uhradiť len skutočne poskytnuté finančné plnenie v splátkach a lehote, ktorá však nesmie byť kratšia ako lehota, v ktorej by mal spotrebiteľ vrátiť finančné plnenie, ak by neexistoval dôvod neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere; tým nie je dotknuté právo zmluvných strán dohodnúť sa na dlhšej lehote na vrátenie poskytnutého finančného plnenia a právo spotrebiteľa vrátiť poskytnuté finančné plnenie naraz alebo v splátkach v lehote kratšej, ako bola dohodnutá v zmluve podľa prvej vety.

Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu (pozn. § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z.; § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka), ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu (pozn. § 20 ods. 6 a 8 zákona č. 90/2016 Z. z.). Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 517 ods. 1, 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase vzniku omeškania žalovaného, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

21. Posudzovaný právny vzťah strán sporu je vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, konkrétne Zmluvou o spotrebiteľskom úvere „lepšia splátka“ č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.04.2021. Žalobca - právnická osoba - podnikateľ bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaná - fyzická osoba - nepodnikateľ bola v postavení spotrebiteľa. Uvedený právny vzťah je v režime spotrebiteľského práva a súd ho preto posudzoval podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitných právnych predpisov - zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, zákona o ochrane spotrebiteľa a všeobecného právneho predpisu - Občianskeho zákonníka, účinných v rozhodnom období.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti, a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Sám žalobca pritom postavenie žalovanej ako spotrebiteľa v tomto konaní nespochybňoval.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Podstatou spotrebiteľskej ochrany je, že sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho dodávateľa, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany slabšej strany (spotrebiteľa a to údaj o výške splátky, o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov).

22. Žalobca a žalovaná predložili súdu celkovo tri rôzne zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.11.2017, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.04.2021 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.04.2021. V rámci dokazovania súd podrobil kontrole jednotlivé ustanovenia iba zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.11.2017 a zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.04.2021, ktoré sú predmetom žaloby. Aj napriek tomu, že medzi stranami boli uzatvorené úverové zmluvy, ktoré sa riadia režimom Obchodného zákonníka, v danom prípade sa jedná v oboch prípadoch o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a v zmysle príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch ju súd aj posudzoval, tak ako je uvedené vyššie. Zmluva uzavretá medzi stranami sporu je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere má mať písomnú formu obsahujúcu predpísané náležitosti v súlade s ZOSÚ. Ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len ako „ZOSÚ“) si nemožno vykladať tak, že musia byť kumulatívne splnené podmienky nedostatku písomnej formy a absencie niektorej z uvedených náležitostí zmluvy podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 12/2010 Z.z. Takýto výklad nemá základnú logiku a viedol by k absurdnému záveru, že stačilo by, ak by dodávateľ v zmluve písomne uviedol len výšku spotrebiteľského úveru bez ďalších náležitostí, čo však určite nebolo zámerom zákonodarcu. Citované ustanovenia sa žiada vykladať tak, že prípadný záver o tom, že úver je bezúročný a bez poplatku, je potrebné prijať pri nedostatku písomnej formy o spotrebiteľskom úvere alebo pri absencii konkrétnych obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Výklad a aplikácia § 11 citovaného zákona musí byť v súlade so zmyslom a účelom citovaného zákona. Predpísaná písomná forma musí byť zachovaná vo vzťahu

k podstatným obsahovým náležitostiam, ktoré sú vymenované v § 9 ods. 2 a § 11 ods. 1 písm. a), b) citovaného zákona. Pokiaľ zmluva neobsahuje niektorú z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 písm. a) nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma (rozsudok Krajského súdu Prešov č. k. 21Co 10/2015-74 zo dňa 26.11.2015).

Súd po preskúmaní predmetných zmlúv o spotrebiteľskom úvere dospel k záveru, že predmetné zmluvy obsahujú všetky predpísané podstatné náležitosti v zmysle OZ a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinných v čase uzavretia Zmluvy, preto fikcia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov z tohto dôvodu v posudzovanom prípade neprichádza do úvahy.

K uplatneným zmluvným úrokom zo zmlúv súd poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16. júna 2020: „Dovolací súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“

Podľa Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/125/2018 zo dňa 18. júna 2020: „Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol.“ Dovolací súd aj v tomto prípade dospel k záveru, „že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“

„Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. Zosplatnenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškание k povinnosti platiť zmluvné úroky prístupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednaní, t. j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Dovolací súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľom.“ - Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/135/2020 zo dňa 26.08.2020.

„Senát dovolacieho súdu (7C) prejednávajúci toto dovolanie zdieľa v predmetnej právnej otázke právny názor prezentovaný vo vyššie uvedenom rozhodnutí dovolacieho súdu sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo 16. júna 2020 (bližšie viď bod 11. odôvodnenia), s ktorým sa následne stotožnili i ďalšie senáty dovolacieho súdu (viď napr. rozhodnutia sp. zn. 2Cdo/115/2019, 8Cdo/237/2019, 8Cdo/135/2020, 9Cdo/24/2020, 8Cdo/221/2019, 2Cdo/241/2019), v dôsledku čoho možno tento právny názor ohľadom predmetnej právnej otázky považovať za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu.“ - uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/186/2020 zo dňa 25.11.2020.

23. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná.

Súd mal za preukázané, že dňa 15.11.2017 žalobca, spoločnosť 365.bank, a.s., (predtým Poštová banka, a.s.), so sídlom Dvořákovo námestie č. 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, uzavrel so žalovanou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere „dobrá pôžička“ č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanej ako dlžníkovi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 6.900,00 Eur. Žalovaná sa zaviazala splácať úver v pravidelných 96 mesačných splátkach v sume 114,98 Eur, s prvou splátkou splatnou dňa 20.12.2017, s termínom konečnej splatnosti dňa 20.11.2025, s fixnou úrokovou sadzbou 10,50% p.a., s RPMN banky 13,50% p.a., s priemernou RPMN na trhu vo výške 9,08% p.a., s odplatom za poskytnutie úveru vo výške 11,94% p.a., s najvyššou prípustnou hodnotou odplaty 18,16% p.a., s celkovou čiastkou úveru 11.037,01 Eur. Z dôvodu zníženia, resp. straty príjmu žalovaná opakovane žiadala žalobcu o odklad splátok, ktoré jej boli zo strany žalobcu aj schválené. Na základe nesúhlasu s ďalším odkladom splátok zo strany žalobcu – banky zo dňa 05.01.2021 a dňa 05.03.2021, za účelom riešenia neschopnosti žalovanej uhrádzať splátky úveru riadne a včas, dňa 15.04.2021 uzavrel žalobca so žalovanou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere „lepšia pôžička“ č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanej ako dlžníkovi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 6.811,92 Eur na splatenie

spotrebiteľského úveru „dobrá pôžička“ so zostatkom 6.795,57 Eur. Žalovaná sa zaviazala splácať tento nový úver v pravidelných 96 mesačných splátkach v sume 94,70 Eur, s prvou splátkou splatnou dňa 20.05.2021, s termínom konečnej splatnosti dňa 20.04.2029, s fixnou úrokovou sadzbou 7,50% p.a., s RPMN banky 7,80% p.a., s priemernou RPMN na trhu vo výške 8,72% p.a., s odplatom za poskytnutie úveru vo výške 7,50% p.a., s najvyššou prípustnou hodnotou odplaty 17,44% p.a., s celkovou čiastkou úveru 9.090,47 Eur.

24. Súd mal za preukázané, že žalovaná do zosplatenia úveru uhradila zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.04.2021 sumu 379,12 Eur a do omeškania sa dostala so splátkou splatnou dňa 20.09.2021. Na základe tejto omeškanej splátky žalobca vyzval žalovanú na jej úhradu pod hrozbou vyhlásenia úveru za predčasne splatný Písomnosťou „Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“, pričom žalobca oznámil žalovanej, že podstatným spôsobom porušila ustanovenia Zmluvy o úvere a že ku dňu 20.06.2022 je pohľadávka banky viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti. Upozornenie jej bolo doručené dňa 27.06.2022. Písomnosťou „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ žalobca oznámil žalovanej, že podstatným spôsobom porušila ustanovenia Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX a že ku dňu 18.07.2022 je úverový záväzok predčasne splatný, vyzval ju na úhradu dlžnej sumy 5.080,85 Eur do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Z dôvodu nesplnenia si povinností zo strany žalovanej, žalobca vyhlásil ku dňu 18.07.2022 úver zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX za predčasne splatný a vyzval žalovanú na bezodkladné zaplatenie nesplatennej časti úveru. Právna zástupkyňa namietala doručenie týchto výziev, no zo spisu vyplýva, že výzva zo dňa 20.06.2022 bola doručená dňa 27.06.2022 a výzvu zo dňa 18.07.2022 žalobca odoslal a dostala sa dispozičnej sféry žalovanej, ktorá si ju neprevzala v odbernej lehote. Z rozhodovacej praxe vyplýva, že na doručenie výzvy postačí ich do dispozičnej sféry adresáta, čo v tomto prípade pri žalovanej aj splnené bolo (viď rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17CoCsp/55/2022 zo dňa 14.03.2023 a sp.zn.1CoCsp/28/2022 zo dňa 14.02.2023 aj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 22.03.2018 a sp. zn. 1Obdo/92/2018 zo dňa 20.11.2019). Súd teda konštatuje, že námietka žalovanej nie je dôvodná a doručenie oboch výziev preukázané bolo zo strany žalobcu, ktorý uniesol dôkazné bremeno.

25. Súd mal ďalej za preukázané, že žalobca v súlade so zákonnou povinnosťou v zmysle § 7 ods. 2 ZoSÚ skúmal bonitu žalovanej pri uzavretí zmluvy č. XXXXXXXXXXXX dňa 15.11.2017. Právna zástupkyňa namietala skúmanie resp. neskúmanie majetkových pomerov (bonita) žalobcom u žalovanej v čase uzavretia zmluvy č. XXXXXXXXXXXX dňa 15.04.2021. Súd však poukazuje na znenie ustanovenia § 1 ods. 6 ZoSÚ, podľa ktorého žalovaná ako spotrebiteľ a žalobca ako veriteľ z dôvodu neplnenia záväzkov žalovanej vyplývajúcich z pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa 15.11.2017 uzavreli novú zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa 15.04.2021, ktorou sa zmenil spôsob splácania (splátka sa znížila) a ktorej účelom bolo zabrániť prípadnému súdному konaniu o nárokoch žalobcu, pričom podmienky splácania vyplývajúce z novej zmluvy o spotrebiteľskom úvere neboli pre žalovanú ako spotrebiteľa horšie ako podmienky splácania vyplývajúce z pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keďže splátka sa znížila zo sumy 114,98 Eur na sumu 94,70 Eur, fixná úroková sadzba z 10,50% p.a. na 7,50% p.a., RPMN banky z 13,50% p.a. na 7,80% p.a., priemerná RPMN na trhu z 9,08% p.a. na 8,72% p.a., odplata za poskytnutie úveru 11,94 % p.a. na 7,50% p.a. a najvyššia prípustná hodnota odplaty z 18,16% p.a. na 17,44% p.a. Z tohto teda vyplýva, že uzavretie novej zmluvy bolo pre žalovanú výhodnejšie vo všetkých parametroch úveru. Ďalej je v predmetnom ustanovení uvedené, že sa na novú zmluvu o spotrebiteľskom úvere vzťahujú okrem iného ustanovenia § 1 až 3, § 4 ods. 5, § 5, § 6, § 7 ods. 3, 6 až 14, § 8, § 9 ods. 1 a ods. 2 písm. a) až j), m) a r), ods. 4 a 6 až 8, § 11, § 12, § 14, § 16 až 23 a § 25 až 27. To znamená, že ustanovenie § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch o bonite je v tomto prípade vyňaté a žalobca nebol povinný skúmať bonitu u žalovanej pri zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.04.2021. Žalovaná nemôže nezodpovedne pristupovať k uzatváraniu spotrebiteľských úverov a spoliehať sa na nemožnosť požadovania jednorazového splatenia úveru alebo bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverov podľa § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch namietajúc neskúmanie bonity žalobcom.

Pri ustanovovaní zákonných podmienok ochrany spotrebiteľa, dlžníka, je nutné dbať na vyváženosť právnej úpravy z hľadiska jednotlivých ústavných štandardov vrátane princípu právneho štátu. Aj keď je ochrana spotrebiteľov neoddeliteľnou súčasťou súčasného súkromného práva a postavenie spotrebiteľov je potrebné brať vážne, ochranu spotrebiteľov je nutné interpretovať triezvo, neutrálne ako akékoľvek iné právne inštitúty. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 11/2016 zo 7. februára 2018)

Súd aplikoval rozhodovacu prax odvolacích súdov (vid' rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16CoCsp/27/2022 zo dňa 08.12.2022: „Odvolací súd sa nestotožnil s právnym názorom žalovaných 1/ a 2/ o tom, že žalobca mal v súdenej veci povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (§ 7 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy). Podľa ust. § 1 ods. 6 uvedeného zákona totiž, ak spotrebiteľ a veriteľ z dôvodu neplnenia záväzkov spotrebiteľa vyplývajúcich z pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavru novú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou sa odkladajú splátky alebo sa mení spôsob splácania a ktorej účelom je zabrániť prípadnému súdnemu konaniu o nárokoch veriteľa, pričom podmienky splácania vyplývajúce z novej zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie sú pre spotrebiteľa horšie ako podmienky splácania vyplývajúce z pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vzťahujú na novú zmluvu o spotrebiteľskom úvere ustanovenia § 1 až 3, § 4 ods. 5, § 5, § 6, § 8, § 9 ods. 1 a ods. 2 písm. a) až l) a o) a t), ods. 4 a 6 až 8, § 11, § 12, § 14, § 16, § 18 až 23 a § 25 až 27. V zmysle uvedeného sa potom na novú zmluvu o spotrebiteľskom úvere nevzťahuje aj ust. § 7. Samotní žalovaní v konaní uviedli, že im poskytnutý úver zo strany žalobcu bol poskytnutý z väčšej časti za účelom refinancovania ich predošlých úverov, pričom netvrdili, že podmienky splácania vyplývajúce z novej zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú pre nich horšie ako podmienky splácania vyplývajúce z pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.“ a rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6CoCsp/35/2021 zo dňa 12.10.2021 : „34. Nakoľko sa jednalo o úver na refinancovanie, nebolo povinnosťou žalovanej skúmať náklady na zabezpečenie základných životných potrieb žalobcov a osôb, voči ktorým majú žalobcovia vyživovaciu povinnosť, ako ani výšku splátky spotrebiteľského úveru a peňažné záväzky znižujúce príjem žalobcov. 35. Nedôvodná je námietka žalobcov, že v čase poskytnutia úveru nebolo v ich možnostiach riadne splácať úver. Poskytnutý úver mal totiž slúžiť na refinancovanie skôr získaných úverov v počte 6, a teda povinnosť platiť uvedené záväzky zanikla poskytnutím nového úveru, čím sa zároveň žalobcom znížila výška splátky zo sumy 570,44 Eur na sumu 393,71 Eur. Na základe uvedeného možno preto uzavrieť, že žalobcovia nepreukázali, že žalovaná pri poskytnutí úveru nepostupovala s odbornou starostlivosťou a hrubo neporušila povinnosti vyplývajúce z ust. § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., v dôsledku čoho by sa mal poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 2 druhá veta zák. č. 129/2010 Z.z.“). Súd teda konštatuje, že námietka žalovanej nie je dôvodná ani čo sa týka skúmania bonity žalovanej pred uzavretím predmetnej úverovej zmluvy, a názor právnej zástupkyne žalovanej, že žalobca odňal žalovanej právo splácať dlh v splátkach, nepovažuje za správny, keďže to bola práve žalovaná, ktorá neplatila splátky úveru už od 20.09.2021.

26. Na základe vyššie uvedeného súd vyhovel žalobe a priznal dlžnú sumu istiny 6.594,71 Eur a vyčíslený zmluvný úrok 2.102,61 Eur. Žalobca požadoval aj úrok z omeškania vyčíslený odo dňa nasledujúceho od zosplatnenia dňa 18.07.2022, teda od 19.07.2022 do 23.11.2022 do aktuálneho stavu úveru vo výške 14,35 Eur a úrok z omeškania vo výške 5% ročne od 24.11.2022 do zaplatenia. Vzhľadom nato, že žalovaná sa dostala do omeškania s plnením peňažného záväzku, súd priznal žalobcovi aj uplatnené úroky z omeškania ročne v zmysle jeho návrhu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

27. Podľa § 232 ods. 3, ods. 4 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Súd na základe vyjadrenia žalovanej, ktorým poukázala na svoju zlú finančnú situáciu ako invalidnej dôchodkyne a navrhla, že dlžnú sumu je schopná splácať v splátkach vo výške 100,00 Eur, s čím žalobca nevyjadril nesúhlas, rozhodol tak, že zaviazal žalovanú na splácanie priznanej dlžnej sumy v mesačných splátkach po 100,00 Eur s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky zo strany žalovaného má za následok splatnosť celého plnenia.

28. Súd zamietol žalobu v časti nákladov na uplatnenie pohľadávky vo výške 35,68 Eur. Žalobca nárok na poplatky v žalobe bližšie nekonkretizoval a neodôvodnil. Ďalej je nevyhnutné a potrebné uviesť, že výška týchto poplatkov nebola individuálne so žalovanou dohodnutá. Ako súd už vyššie konštatoval, žalobca svoje právo v danej veci odvíja od zmluvy, ktorá patrí k spotrebiteľským zmluvám v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Tieto zmluvy sú uzatvárané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Súd je toho názoru, že žalobca ako dodávateľ so žalovanou ako spotrebiteľom osobitne cenu týchto poplatkov

nevjednával. Spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ale aj úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené dodávateľom bez toho, aby mohol podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto zmluvnej podmienky, pričom s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 4 písm. v) v spojení s § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka ide nepochybne zo strany dodávateľa o neprijateľnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktorému po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou - poplatky za upomienky, predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie žalobcu spočívajúce v účtovaní takýchto poplatkov možno hodnotiť vo vzťahu k spotrebiteľovi (v danom prípade vo vzťahu k žalovanej) ako poškodzujúce. Preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa.

Zároveň v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutia súdov, s ktorých argumentáciou sa v celom rozsahu stotožňuje, a to rozhodnutie Krajského súdu Prešov, sp. zn. 2Co/133/2016 zo dňa 24.05.2017, rozsudok Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 9Co/350/2012 zo dňa 22.05.2017 a rozsudok Okresného súdu Humenné, sp. zn. 11Csp/49/2020 zo dňa 30.11.2020.

29. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Ustanovenie § 257 CSP je zákonné ustanovenie, ktoré z hľadiska náhrady trov konania predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania, by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdom. Zákon preto stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii. Do úvahy treba brať tiež také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnúť i na postoj účastníkov v konaní. Z uvedeného výkladu vyplýva, že pri aplikácii tohto zákonného ustanovenia možno prihliadať i na okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 M Cdo 2/2008, zo dňa 25. februára 2009). Účelom ustanovenia uvedeného v § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolútneho práva. Jeho aplikácia je možná za splnenia zákonných podmienok. Do úvahy prichádza z dôvodu sociálnych aspektov, kedy sa zohľadňujú osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán v konaní a prípadne iné okolnosti. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 255 CSP) a aplikácia § 257 CSP prichádza do úvahy vtedy, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov, ale súd dôjde k názoru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Rozhodnutie o trovách konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprímeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom (viď rozhodnutia ÚS SR č. k. II. ÚS 563/2011-18 a NS SR sp. zn. 2MCdo/17/2009). Zákon explicitne nevypočítava, ktoré okolnosti sú relevantné do takej miery, že môžu predstavovať dôvod na nepriznanie náhrady trov konania. Judikatúra považuje za nepostačujúci na aplikáciu § 257 CSP len všeobecný záver hodnotiaci dopad rozhodnutia o určitom druhu nároku (porov. R 34/1982, R 23/1989).

Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 99,59% a žalovaná v rozsahu 0,41 %, preto by súd o trovách konania rozhodol v súlade § 255 CSP tak, že žalobca by mal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu rozdielu 99,18%. V danej veci súd o trovách konania rozhodol aplikujúc ustanovenie

§ 257 CSP a skúmal dôvody hodné osobitného zreteľa u žalovanej, vzhľadom na jej sociálnu a majetkovú situáciu, ktorú preukázala v konaní listinnými dôkazmi popísanými vyššie.

Na strane žalobcu vystupuje právnická osoba a na strane žalovanej žalovaná ako fyzická osoba. Súd má zato, že existuje značný majetkový nepomer medzi stranou žalobcu a stranou žalovanou. Žalovaná je fyzickou osobou – invalidnou dôchodkyňou, u ktorej je pokles zárobkovej činnosti. Po odpočítaní výdavkov z invalidného dôchodku 677,90 Eur (ktorý súd zistil lustráciou v Sociálnej poisťovni), zostáva žalovanej bezmála suma na hranici životného minima. Oproti tomu žalobca je právnickou osobou - podnikateľským subjektom a podľa I. za rok 2022 hospodáril so ziskom vo výške XX.XXX.XXX,XX Eur, ako výsledok dosiahnutých tržieb vo výške XXX.XXX.XXX,XX Eur.

Vzhľadom na doklady predložené žalovanou, jej nepriaznivý zdravotný stav a s ohľadom na preukázané výdavky, súd moderoval rozsah náhrady trov konania žalobcu na výšku 50% voči žalovanej tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, so záverom že možno spravodlivo od žalobcu žiadať, aby si náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s konaním hradil sám, hoci bol v spore úspešnejší, a to s ohľadom na jeho majetkové pomery, ktoré súd skúmal a sú uvedené vyššie. Nepriznanie plnej náhrady trov žalobcovi od žalovanej mu nespôsobí takú ujmu, ako by vznikla na strane žalovanej v prípade, ak by bola zaviazaná na náhradu trov konania v rozsahu 99,18% podľa pomeru úspechu v súlade s § 255 CSP.

Poučenie:

Podľa § 355 ods. 1 CSP je proti tomuto rozsudku prípustné podať odvolanie.

Podľa § 358 CSP odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 362 ods. 1 CSP odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje – teda prostredníctvom Okresného súdu Humenné na Krajský súd v Prešove. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 362 ods. 2 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená v stanovenej lehote po nadobudnutí jeho právoplatnosti a vykonateľnosti, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. „Exekučný poriadok“ v znení neskorších predpisov.